

Linnateatri kaksikud meelitavad noored ooperiteatrisse

"Mark Twaini jutustus „Prints ja kerjus" või selle ainetel tehtud filmid meenutavad paljudele nende lapsepõlve, nii ka mulle. Seetõttu läksin huviga meie edukate Eurovisiooni-laulude kirjutajate poolt noortele (alates 10. eluaastast) loodud muusikali vaatama. Ilmselt ei mõju **Mark Twaini** nimi tänastele teismeliste sellise magnetina kui omal ajal minule, **Priit Pajusaare-Aapo Ilvese** nimi toob aga täna saalid täis.

Kavalehel ja reklaamid on teost nimetatud küll ooperiks, kuid selline žanrimäärang pole just kõige õigem, termin 'muusikal' iseloomustab seda tunduvalt paremini.

Lavastaja **Andres Puustusmaa** on osanud tüki lavale tuua just teismeliste arusaadavas võtmes, actionit jätkub kuni etenduse lõpuni, veidi kisub tempot maha vaid teise vaatuse vanglastseen. Lava on enamuse ajast tegelastega täidetud, mulje ülerahvastaatud Londoni agulist ja priiskavast-sagivast õukonnast on üsna tõesed. Kunstnik **Ingrid Proos** on loonud kergesti muudetava ja selgelt mõjuva lavakujunduse, mis sekandiga võib muutuda prügihoovist kuningalossiks ja vastupidi. Pilkupüüdvad on kuninga õukonna kostüümid, kunstnik on neid luues lähtunud ajaloolistest rõivastiilidest segades neid kaasaja mallide ja materjalidega. Punkti panevad neile kõrged rokokoo-parukad fantaasiarikaste kaunistustega.

Lavastuse vaieldamatuteks staarideks on **Priit ja Märt Pius** (kerjuspoiss Tom ja prints Eduard), kes vaatamata oma tagasihoidlikule lauluoskusele oskavad laval oma näitlejasarmi eksponeerida ja end publiku lemmikuks mängida. Õnneks on helilooja sellega arvestanud ja muusikaliselt keerulisemad partiid kirjutanud professionaalsetele lauljatele. Puudust jäin tundma meeldejäävast meloodiast, hitist, mida peale etendust koduteel olles ümiseda oleks võinud ja ehk raadio Elmar oma repertuaari valiks.

Kaksikute fenomen töötab täiega ja ega kindlale veendumusele, kes on kerjus ja kes prints, kumb on Priit ja kumb Märt, on publikul raske jõuda.

Oma osa etenduse õnnestumisel on kindlasti ka Aapo Ilvese vaimukatel tekstidel, mida küll aeg-ajalt tuleb lava kohal olevalt tabloolt lugeda (ehk aitaks helipuldi oskaslikum kasutamine). Toredate osatäitmistega jäävad meelde **Jassi Zahharov** kerjuspoisi isa ja kuningana, **Juuli Lill** Tomi emana ja **Märt Jakobson** kereka lordprotektorina. Kõige ilusamad viisid on helilooja kirjutanud **Janne Ševtšenkole** (Jane), kes neid ka meisterlikult ja silmapaistva naudinguga esitab.

Etenduse lõppedes saab lisaks Piusi-poistele suurimate ovatsioonide osaliseks ka dirigent **Risto Joost**, mis on veidi üllatav seetõttu, et poleks osanud arvata peamiselt lastest koosneva publiku oskust hinnata dirigendi tööd.

Estonial on läinud korda tuua ooperiteatrisse saalitäite kaupa noori, loodetavasti leiavad neist paljud tee sellesse majja ka hiljem, siis juba mõnda päris ooperit vaatama. Seda asjaolu peangi kõige suuremaks õnnestumiseks."